

Makó után a Szabolcs megyei Rakamazon, Nyíregyházán, Nyírbátorban és Szakolyban jártam a Szíved Joga országjárás keretében. A beszélgetések során egyebek mellett a következőket érintették a helyiek.

Megfélemlítettség-érzés: a helyi "kiskirályok" miatt, akik szinte élet-halál urai, ők döntenek a közmunka megadásáról vagy megvonásáról, az önkormányzati állások megadásáról vagy megvonásáról és számos egyéb fontos kérdésről. Az önkény és az ennek való kiszolgáltatottság olyan életérzésnek tűnik az országjárás eddigi tapasztalatai alapján, amely nagyon sok magyar ember életének meghatározója. Ugyanezt élik meg a munkahelyeken, ahol például elektromos kártyával kilép a dolgozó, mintha már befejezte volna a munkanapot, majd visszamegy, hogy illegális túlmunkával foglalkoztassák. Panaszkodni nem mer, mert önkényesen utcára tehetik. Téma volt még a bűncselekményektől való félelem, amely főleg az idősek életét határozza meg, de a fiatalokat is sújtják például a rendszeres betörések, besurranásos lopások. A városi politikusok közül kevesen tudják, hogy például egy kerékpár-lopás milyen bénító hatással lehet a falusi lakosokra. Örömmre egy asszony az elszakított területeken élő magyarok sorsáért aggódva szólított meg, összefogásra biztatva a magyar EP képviselőket. Jó érzés volt látni, hogy a napi nehézségek mellett ilyen sorskérdések is foglalkoztatják a kelet-magyarországiakat.

